Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

30. april 2025*

»Appel – dumping – import af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland – endelig antidumpingtold – artikel 11, stk. 2, i forordning (EU) 2016/1036 – anmodning om en udløbsundersøgelse – frist fastsat i denne bestemmelse for indgivelse af en sådan anmodning – spørgsmålet, om beviserne er tilstrækkelige – oplysninger indgivet efter udløbet af denne frist«

I de forenede sager C-554/23 P og C-568/23 P,

angående to appeller i henhold til artikel 56 i statutten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat henholdsvis den 4. og den 14. september 2023,

Fertilizers Europe, Bruxelles (Belgien), ved advocaat J. Beck, og avocat L. Ruessmann,

appellant i sag C-554/23 P,

de øvrige parter i appelsagen:

AO Nevinnomysskiy Azot, Nevinnomyssk (Rusland),

AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK »**Azot**«, Novomoskovsk (Rusland),

ved avocats A. de Moncuit, E. Gergondet, N. Mizulin og A. Nosowicz samt advocaat P. Vander Schueren,

sagsøgere i første instans,

Europa-Kommissionen ved G. Luengo og P. Němečková, som befuldmægtigede,

sagsøgt i første instans,

og

Europa-Kommissionen ved G. Luengo og P. Němečková, som befuldmægtigede,

appellant i sag C-568/23 P,

de øvrige parter i appelsagen:

AO Nevinnomysskiy Azot, Nevinnomyssk (Rusland),

* Processprog: engelsk.

AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK »**Azot**«, Novomoskovsk,

ved avocats A. de Moncuit, E. Gergondet, N. Mizulin og A. Nosowicz samt advocaat, P. Vander Schueren,

sagsøgere i første instans,

Fertilizers Europe, Bruxelles, ved advocaat J. Beck og avocat L. Ruessmann,

intervenient i første instans,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, C. Lycourgos, og dommerne S. Rodin (refererende dommer), N. Piçarra, O. Spineanu-Matei og N. Fenger,

generaladvokat: L. Medina,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 28. november 2024,

afsagt følgende

Dom

1 Fertilizers Europe og Europa-Kommissionen har med deres respektive appeller nedlagt påstand om ophævelse af Den Europæiske Unions Rets dom af 5. juli 2023, Nevinnomysskiy Azot og NAK »Azot« mod Kommissionen (T-126/21, herefter »den appellerede dom«, EU:T:2023:376), hvorved Retten annullerede Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/2100 af 15. december 2020 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 (EUT 2020, L 425, s. 21) (herefter »den omtvistede forordning«).

Retsforskrifter

Den omtvistede forordning

2 Følgende fremgår af 20. betragtning til den omtvistede forordning:

»Kommissionen indledte udløbsundersøgelsen på grundlag af anmodningen om en fornyet undersøgelse, som oprindeligt blev indgivet den 21. juni 2019 [(herefter »den oprindelige anmodning om fornyet undersøgelse«)], og som og blev suppleret med yderligere oplysninger

(under ét benævnt »konsolideret anmodning om fornyet undersøgelse«). Den konsoliderede anmodning om fornyet undersøgelse, som udgør grundlaget for indledningen af denne udløbsundersøgelse, blev føjet til det åbne dossier og stillet til rådighed for interesserede parter. Som anført i punkt 4.1 i indledningsmeddelelsen fremlagde ansøgeren i sin [oprindelige] anmodning om fornyet undersøgelse dokumentation for en normal værdi baseret på de faktiske hjemmemarkedspriser og beregnede endvidere den normale værdi, såfremt hjemmemarkedspriserne ikke blev anset for at være pålidelige og afspejle normal handel. Hvorvidt den oprindelige anmodning [om fornyet undersøgelse] blev suppleret med anslåede normale værdier på grundlag af oplysninger om de faktiske hjemmemarkedspriser i det pågældende land, er irrelevant, for så vidt som Kommissionen indledte en udløbsundersøgelse på grundlag af den konsoliderede anmodning om fornyet undersøgelse.«

Forordning 2016/1036

3 Artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/825 af 30. maj 2018 (EUT 2018, L 143, s. 1) (herefter »forordning 2016/1036«) med overskriften »Principper« bestemmer:

»En antidumpingtold kan opkræves for enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i [Den Europæiske Union] forvolder skade.«

4 Artikel 2, stk. 1 og 3, i forordning 2016/1036 bestemmer:

»1. Den normale værdi fastsættes normalt på grundlag af de priser, der er betalt eller skal betales i normal handel af uafhængige kunder i eksportlandet.

Når eksportøren i eksportlandet ikke fremstiller eller sælger samme vare, kan den normale værdi imidlertid fastsættes på grundlag af andre sælgeres eller producenters priser.

Transaktioner mellem parter, som synes at være forretningsmæssigt forbundne eller at have en indbyrdes kompensationsaftale, kan kun anses for at finde sted i normal handel, og priserne for de pågældende transaktioner kan kun anvendes til fastsættelse af den normale værdi, hvis det [fastslås], at de ikke er påvirket af dette afhængighedsforhold.

For at fastslå, om to parter er forretningsmæssigt forbundne, kan der tages hensyn til definitionen af indbyrdes afhængige personer i artikel 127 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 [af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT 2015, L 343, s. 558)].

[...]

3. Sælges samme vare ikke eller ikke i tilstrækkelige mængder i normal handel, eller muliggør et sådant salg ikke en behørig sammenligning på grund af den særlige markedssituation, fastsættes den normale værdi for samme vare på grundlag af produktionsomkostningerne i oprindelseslandet plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste eller på grundlag af eksportpriserne ved salg i normal handel til et egnet tredjeland, forudsat at disse priser er repræsentative.

En særlig markedssituation for den pågældende vare, som omhandlet i første afsnit, kan anses for at være til stede, bl.a. når priserne er kunstigt lave, når der forekommer betydelig byttehandel, eller når der foreligger ikke-kommercielle forædlingsforanstaltninger.«

5 Artikel 5, stk. 3 og 9, i forordning 2016/1036 bestemmer:

»3. Kommissionen undersøger i det omfang, det er muligt, at oplysningerne i klagen er korrekte og så fyldestgørende, at det kan fastslås, at der foreligger tilstrækkeligt bevismateriale til at begrunde indledningen af en undersøgelse.

[...]

9. Står det klart, at der foreligger tilstrækkelige beviser, der kan begrunde, at der indledes en procedure, indleder Kommissionen en sådan procedure senest 45 dage efter datoen for klagens indgivelse og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*. Er de fremlagte beviser utilstrækkelige, underrettes klageren herom senest 45 dage efter datoen for klagens indgivelse til Kommissionen. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne vedrørende dens analyse af klagen normalt senest 21 dage efter den dato, hvor oplysningerne er indgivet til Kommissionen.«

6 Denne forordnings artikel 11, stk. 1, 2, 5 og 6 bestemmer:

»1. En antidumpingforanstaltning forbliver kun i kraft så længe og i det omfang, det er nødvendigt for at modvirke dumping, som forvolder skade.

2. Endelige antidumpingforanstaltninger udløber fem år efter indførelsen heraf eller fem år efter datoen for afslutningen af den seneste genoptagelse af en undersøgelse, som omfattede både spørgsmålet om dumping og skade, medmindre det som led i en genoptagelse af en undersøgelse fastslås, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade. En undersøgelse genoptages ved foranstaltningernes udløb på Kommissionens initiativ eller på anmodning fremsat af eller på vegne af producenterne i Unionen, og foranstaltningerne forbliver i kraft, indtil resultatet af denne undersøgelse foreligger.

En undersøgelse genoptages ved foranstaltningernes udløb, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade. At der foreligger sandsynlighed herfor, kan f.eks. fremgå af beviser for, at der fortsat finder dumping sted og forvoldes skade, eller beviser for, at når de skadelige virkninger er afhjulpet, skyldes det helt eller delvis, at der foreligger foranstaltninger, eller beviser for, at omstændighederne for eksportørerne eller markedsvilkårene har en sådan karakter, at de giver anledning til at formode, at der vil finde yderligere skadevoldende dumping sted, eller beviser for fortsatte fordrejninger af råvarepriserne.

Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til dette stykke skal eksportørerne, importørerne, repræsentanterne for eksportlandet og producenterne i Unionen have lejlighed til at uddybe, afvise eller fremsætte bemærkninger til de spørgsmål, der er indeholdt i anmodningen om genoptagelse af en undersøgelse, og der skal drages konklusioner under behørig hensyntagen til alle relevante og behørigt dokumenterede beviser, der fremlægges vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltningernes bortfald indebærer sandsynlighed for, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade.

En meddelelse om det forestående udløb af foranstaltningerne skal offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på et passende tidspunkt inden for det sidste år, foranstaltningerne er i kraft, som defineret i dette stykke. Derefter skal Unionens producenter senest tre måneder før udgangen af femårsperioden indgive en anmodning om, at en undersøgelse genoptages i henhold til andet afsnit. Der offentliggøres også en meddelelse om foranstaltningernes faktiske bortfald i henhold til dette stykke.

[...]

5. De relevante bestemmelser i denne forordning om procedurer og om gennemførelsen af undersøgelser skal, undtagen bestemmelserne vedrørende tidsfrister, finde anvendelse på genoptagelse af undersøgelser, der foretages i henhold til stk. 2, 3 og 4.

Undersøgelser foretaget i henhold til stk. 2 og 3 gennemføres hurtigt og afsluttes normalt senest 12 måneder efter genoptagelsen af undersøgelsen. Undersøgelser i henhold til stk. 2 og 3 skal i alle tilfælde afsluttes senest 15 måneder efter deres indledning.

Undersøgelser i henhold til stk. 4 skal i alle tilfælde afsluttes senest ni måneder efter deres indledning.

Hvis en undersøgelse i henhold til stk. 2 indledes, mens en undersøgelse i henhold til stk. 3 er i gang inden for rammerne af samme procedure, afsluttes undersøgelsen i henhold til stk. 3 på samme tidspunkt som undersøgelsen i henhold til stk. 2.

Hvis undersøgelsen ikke er afsluttet inden for de frister, der er fastsat i andet, tredje og fjerde afsnit

– udløber foranstaltningerne inden for undersøgelser i henhold til stk. 2

– udløber foranstaltningerne med hensyn til foranstaltninger i henhold til stk. 2 og 3 parallelt, hvor enten undersøgelsen i henhold til stk. 2 blev indledt, mens en undersøgelse i henhold til stk. 3 var i gang inden for rammerne af samme procedure, eller hvor sådanne undersøgelser blev indledt samtidig, eller

– forbliver foranstaltninger inden for undersøgelser i henhold til stk. 3 og 4 uændrede.

Der offentliggøres da en meddelelse om det faktiske udløb eller videreførelsen af foranstaltningerne i henhold til dette stykke i *Den Europæiske Unions Tidende*.

[...]

6. Kommissionen genoptager undersøgelser i henhold til denne artikel. Kommissionen træffer afgørelse om, hvorvidt den vil genoptage undersøgelser i henhold til stk. 2 i nærværende artikel, efter rådgivningsproceduren i artikel 15, stk. 2. Kommissionen fremsender også oplysninger til medlemsstaten, når en operatør eller en medlemsstat har indgivet en anmodning, som begrunder genoptagelsen af en undersøgelse i henhold til stk. 3 og 4 i nærværende artikel, og Kommissionen har afsluttet sin analyse deraf, eller når Kommissionen selv har afgjort, at behovet for fortsat indførelse af foranstaltninger skal undersøges.

Findes det på grundlag af genoptagelse af en undersøgelse påkrævet, ophæves eller opretholdes foranstaltningerne efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 3, i henhold til stk. 2 i

nærværende artikel, eller de ophæves, opretholdes eller ændres i henhold til nærværende artikels stk. 3 og 4.

Ophæves foranstaltningerne for en eller flere eksportører, men ikke for det pågældende land som helhed, er sådanne eksportører fortsat omfattet af proceduren, og de kan automatisk blive omfattet af en senere undersøgelse, der måtte blive gennemført for det pågældende land i henhold til denne artikel.«

Tvistens baggrund

7 Tvistens baggrund er anført i den appellerede doms præmis 2-13 og kan med henblik på den foreliggende sag sammenfattes som følger.

8 AO Nevinnomysskiy Azot og AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK »Azot« (herefter samlet »»Azot«-selskaberne«) er producenter og eksportører af ammoniumnitrat og har hjemsted i Rusland. De er som sådanne omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 2022/95 af 16. august 1995 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland (EFT 1995, L 198, s. 1).

9 Efter en første udløbsundersøgelse af de pågældende foranstaltninger og en første interimsundersøgelse blev der opretholdt en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland ved Rådets forordning (EF) nr. 658/2002 af 15. april 2002 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland (EFT 2002, L 102, s. 1). Efter en anden udløbsundersøgelse af disse foranstaltninger og en anden delvis interimsundersøgelse blev foranstaltningerne opretholdt ved Rådets forordning (EF) nr. 661/2008 af 8. juli 2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, og en delvis interimsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 (EUT 2008, L 185, s. 1). Efter en tredje udløbsundersøgelse af de pågældende foranstaltninger opretholdt Europa-Kommissionen de gældende foranstaltninger ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 999/2014 af 23. september 2014 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT 2014, L 280, s. 19). Efter en interimsundersøgelse og i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning 2016/1036 vedtog Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) 2018/1722 af 14. november 2018 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 999/2014 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 (EUT 2018, L 287, s. 3).

10 I hele den periode, hvor disse fornyede undersøgelser fandt sted, blev »Azot«-selskaberne pålagt en antidumpingtold, der fandt anvendelse på hele det russiske område.

11 Den 21. juni 2019 indgav Fertilizers Europe, en europæisk sammenslutning af gødningsproducenter, i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning 2016/1036 til Kommissionen en oprindelig anmodning om en udløbsundersøgelse af de pågældende antidumpingforanstaltninger. I denne anmodning gjorde Fertilizers Europe gældende, at der forelå beviser for sandsynlighed for fortsat dumping, hvis foranstaltningerne fik lov til at udløbe. Selskabet støttede sig herved på en sammenligning af eksportpriserne og en beregnet normal værdi.

12 Som svar på denne anmodning anmodede Kommissionen Fertilizers Europe om at fremlægge yderligere oplysninger for at supplere og præcisere sin oprindelige anmodning om en fornyet undersøgelse (herefter »de supplerende oplysninger«). Den 20. august 2019 indgav Fertilizers Europe disse supplerende oplysninger, som blev indarbejdet i den konsoliderede anmodning om en fornyet undersøgelse, og som var baseret på en normal værdi baseret på de faktiske priser på det russiske hjemmemarked.

13 Den 23. september 2019 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse om indledning af en udløbsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland (EUT 2019, C 318, s. 6), idet den fandt, at der forelå tilstrækkelige beviser til at indlede en sådan udløbsundersøgelse og gennemføre en undersøgelse.

14 Efter denne undersøgelse konkluderede Kommissionen, at der forelå sandsynlighed for fornyet dumping og skade ved udløbet af disse antidumpingforanstaltninger. Ved vedtagelsen af den omtvistede forordning forlængede Kommissionen følgelig de nævnte foranstaltninger for en periode på fem år.

Sagen for Retten og den appellerede dom

15 Med deres søgsmål for Retten nedlagde »Azot«-selskaberne påstand om annullation af den omtvistede forordning. Til støtte for deres søgsmål fremsatte disse selskaber et enkelt anbringende, der i det væsentlige vedrørte en tilsidesættelse af artikel 11, stk. 2 og 5, og artikel 5, stk. 3, i forordning 2016/1036, for så vidt som Kommissionen fejlagtigt havde foretaget en udløbsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland, selv om der ikke forelå tilstrækkelige beviser herfor.

16 Hvad angår de retlige kriterier, der finder anvendelse på indholdet af en anmodning om fornyet undersøgelse, fastslog Retten bl.a. for det første i den appellerede doms præmis 65-67, at »[det] følger […] af en ordlydsfortolkning af […] artikel 11, stk. 2[, i forordning 2016/1036], at den anmodning om genoptagelse af undersøgelsen, som skal fremsættes af eller på vegne af producenterne i Unionen senest tre måneder inden udløbet af den femårsperiode, ved afslutningen af hvilken antidumpingforanstaltningerne udløber [(herefter »den lovbestemte frist«)], allerede skal indeholde tilstrækkelige beviser for, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade«, eftersom denne bestemmelses fjerde afsnit, som fastsætter denne lovbestemte frist, inden for hvilken anmodningen skal fremsættes, udtrykkeligt henviser til denne artikel 11, stk. 2, andet afsnit, der præciserer betingelserne vedrørende indholdet af den nævnte anmodning, som gør det muligt at foretage en fornyet undersøgelse.

17 For det andet fastslog Retten i den appellerede doms præmis 69 og 70, at denne fortolkning var nødvendig for at nå målet om at sikre, at de beviser, der fremsendes til Kommissionen inden for den fastsatte frist, er tilstrækkelige til at fastslå, at der er sandsynlighed for fortsat eller fornyet dumping og skade ved antidumpingforanstaltningernes udløb. Retten fandt således, at indførelsen af denne frist bidrager til at sikre retssikkerheden ved at give de erhvervsdrivende på markedet mulighed for rettidigt at blive bekendt med, om disse foranstaltninger kan opretholdes, og til, at Kommissionen har mulighed for at råde over en rimelig frist til at vurdere de beviser, der er indeholdt i en anmodning om fornyet undersøgelse og sikre sig, at de er tilstrækkelige og relevante, således at det undgås, at en antidumpingforanstaltning uretmæssigt opretholdes ud over den fastsatte frist.

18 For det tredje fastslog Retten i den appellerede doms præmis 71-74, at EU-producenterne efter den lovbestemte frist og inden for den frist på tre måneder, der går forud for udløbet af de pågældende antidumpingforanstaltninger, kan indgive supplerende oplysninger på grundlag af artikel 11, stk. 2, i forordning 2016/1036, og at Kommissionen i løbet af disse tre måneder kan modtage eller anmode om yderligere præciseringer, der supplerer eller underbygger tilstrækkelige beviser, som er fremsendt inden udløbet af denne lovbestemte frist, og som fører til en konsolideret udgave af anmodningen om en fornyet undersøgelse, uden at sådanne supplerende oplysninger imidlertid kan udgøre nye argumenter eller erstatte den anmodning om fornyet undersøgelse, der er indgivet inden for den nævnte lovbestemte frist, eller afhjælpe den utilstrækkelige karakter af de beviser, der er indeholdt heri.

19 For det fjerde undersøgte og forkastede Retten i den appellerede doms præmis 78-101 Kommissionens argument om, at den i henhold til artikel 11, stk. 5, i forordning 2016/1036 havde beføjelse til at anvende denne forordnings artikel 5, stk. 3 og 9, som regulerer den oprindelige undersøgelsesprocedure.

20 På grundlag af disse betragtninger konkluderede Retten i den appellerede doms præmis 104, at Kommissionen havde begået en retlig fejl, da den i 20. betragtning til den omtvistede forordning anførte, at det ikke var relevant, at den oprindelige anmodning om fornyet undersøgelse var blevet tilføjet supplerende oplysninger, og at indledningen af den fornyede undersøgelse kunne begrundes på grundlag af den konsoliderede anmodning om fornyet undersøgelse.

21 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt beviserne i den oprindelige anmodning var tilstrækkelige, og karakteren af de supplerende oplysninger fastslog Retten i den pågældende doms præmis 105 og 140 dels, at de oplysninger, som Kommissionen i det foreliggende tilfælde havde indhentet efter udløbet af den lovbestemte frist, ikke blot skulle anses for at være en præcisering af de beviser, der var indeholdt i den oprindelige anmodning om fornyet undersøgelse, men nye beviser, dels at det fremgik af den omtvistede forordning, at Kommissionen havde fundet, at beviserne i den oprindelige anmodning om fornyet undersøgelse var utilstrækkelige til at foretage en fornyet undersøgelse af de pågældende antidumpingforanstaltninger.

22 Følgelig konkluderede Retten i samme doms præmis 142, at den omtvistede forordning skulle annulleres, uden at det var nødvendigt at undersøge de øvrige klagepunkter, som »Azot«-selskaberne havde gjort gældende.

Parternes påstande i appelsagen og retsforhandlingerne for Domstolen

23 Fertilizers Europe har med sit appelskrift i sag C-554/23 P nedlagt følgende påstande:

– Appellen antages til realitetsbehandling, og der gives appellanten medhold.

– Den appellerede dom ophæves, og de øvrige påstande, der blev nedlagt i første instans, forkastes.

– »Azot«-selskaberne tilpligtes at betale de omkostninger, som appellanten har afholdt i forbindelse med appelsagen og sagen for Retten.

24 Kommissionen har med sit appelskrift i sag C-568/23 P nedlagt følgende påstande:

– Den appellerede dom ophæves, og de i første instans nedlagte påstande forkastes i øvrigt.

– »Azot«-selskaberne tilpligtes at betale sagsomkostningerne i forbindelse med sagens behandling i første og anden instans.

25 Ved afgørelse truffet af Domstolens præsident den 9. oktober 2023 blev sagerne C-554/23 P og C-568/23 P forenet med henblik på den skriftlige og den mundtlige forhandling samt dommen.

26 »Azot«-selskaberne har nedlagt følgende påstande:

– Appellerne forkastes i deres helhed, og den appellerede dom stadfæstes.

– Subsidiært hjemvises sagen til Retten, med henblik på at denne træffer afgørelse i overensstemmelse med Domstolens dom.

– Kommissionen og Fertilizers Europe tilpligtes at betale de omkostninger, som disse selskaber har afholdt i forbindelse med den foreliggende appelsag og sagen for Retten.

Appellerne

27 Fertilizers Europe og Kommissionen har til støtte for deres appeller fremsat henholdsvis fire og to anbringender.

28 Fertilizers Europes første og andet anbringende samt Kommissionens første anbringende vedrører retlige fejl, som Retten skulle have begået ved fortolkningen af artikel 11 i forordning 2016/1036, mens Fertilizers Europes tredje og fjerde anbringende samt Kommissionens andet anbringende, der er fremsat subsidiært, vedrører en retlig fejl, som Retten begik ved anvendelsen af denne artikel, samt en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og beviserne.

Det første og det andet anbringende i sag C-554/23 P og det første anbringende i sag C-568/23 P

Parternes argumenter

29 Fertilizers Europe med sit første og andet anbringende og Kommissionen med sit første anbringende har i det væsentlige gjort gældende, at Retten i den appellerede doms præmis 65-67 og 71-104 begik en retlig fejl ved at fortolke artikel 11, stk. 2, i forordning 2016/1036, sammenholdt med denne forordnings artikel 5, stk. 3 og 9, således, at Kommissionen, når den undersøger spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger tilstrækkelige beviser til at foretage en fornyet undersøgelse af antidumpingforanstaltninger, der udløber, kun kan støtte sig på en anmodning om fornyet undersøgelse indgivet af EU-producenter inden for den lovbestemte frist, der er fastsat i artikel 11, stk. 2, fjerde afsnit, i forordning 2016/1036, højst suppleret med oplysninger, der alene underbygger de beviser, der er indeholdt i denne anmodning.

30 Hvad for det første angår ordlydsfortolkningen af artikel 11, stk. 2, i forordning 2016/1036 er Fertilizers Europe af den opfattelse, at det, i modsætning til hvad Retten fastslog i den appellerede doms præmis 65-67, ikke nødvendigvis fremgår af ordlyden af denne artikel 11, stk. 2, andet og fjerde afsnit, at en anmodning om en fornyet undersøgelse, der indgives inden for den lovbestemte frist, allerede skal indeholde tilstrækkelige beviser til at begrunde, at der foretages en udløbsundersøgelse af de pågældende antidumpingforanstaltninger.

31 Ifølge Kommissionen er artikel 11, stk. 2, fjerde afsnit, i forordning 2016/1036 neutral med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt Kommissionen skal begrænse sin vurdering til de beviser, der er fremlagt inden for den lovbestemte frist. I modsætning til hvad Retten fastslog i den appellerede dom, kan det navnlig ikke udledes af udtrykket »i henhold til andet afsnit« i denne bestemmelse, at Kommissionen alene på grundlag af en anmodning indgivet inden for den lovbestemte frist er forpligtet til at undersøge, om de beviser, der begrunder indledningen af en fornyet undersøgelse, er tilstrækkelige. Desuden fastsætter denne artikel 11, stk. 2, andet afsnit, alene det retlige kriterium, der kræves, for at Kommissionen kan foretage en udløbsundersøgelse af de pågældende antidumpingforanstaltninger, uden udtrykkeligt eller implicit at begrænse de generelle beføjelser, som Kommissionen råder over i forbindelse med sin vurdering af, om en sådan fornyet undersøgelse er berettiget.

32 Hvad for det andet angår den sammenhæng, hvori artikel 11, stk. 2, fjerde afsnit, i forordning 2016/1036 indgår, har Fertilizers Europe gjort gældende, at ingen bestemmelse i denne forordning berører det vide skøn, som Kommissionen råder over på området for den fælles handelspolitik.

33 Kommissionen har gjort gældende, at det fremgår af antidumpingforordningerne forud for forordning 2016/1036, at dens forpligtelse til at afgøre, om en klage eller en anmodning indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde henholdsvis indledningen af en oprindelig undersøgelse eller en fornyet undersøgelse, ikke er betinget af overholdelsen af en frist, og at denne sidstnævnte forordning ikke har indført nogen ændring i denne henseende.

34 Appellanterne har i øvrigt fremhævet, at Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 2, første afsnit, i forordning 2016/1036 har mulighed for på eget initiativ at foretage en udløbsundersøgelse af antidumpingforanstaltninger.

35 Appellanterne er ligeledes af den opfattelse, at artikel 5, stk. 3 og 9, i forordning 2016/1036, sammenholdt med forordningens artikel 11, stk. 5, indfører en procedure for supplerende oplysninger, der gør det muligt at fremlægge yderligere og nye beviser efter udløbet af den lovbestemte frist, for så vidt angår anmodninger om genoptagelse af undersøgelsen indgivet i henhold til denne forordnings artikel 11, stk. 2.

36 Fertilizers Europe har for det tredje gjort gældende, at Rettens fortolkning af denne artikel 11, stk. 2, bringer EU-industriens eksistensgrundlag i fare og derfor er i strid med det formål, der forfølges med forordning 2016/1036, nemlig at beskytte EU-erhvervsgrenen mod urimelig import fra tredjelande. Denne fortolkning ville ligeledes føre til en tilsidesættelse af EU-producenternes processuelle rettigheder, dvs. retssikkerhedsprincippet og overholdelsen af retten til forsvar ved vurderingen af en anmodning om genoptagelse af undersøgelsen indgivet af disse producenter, idet detaljeringsgraden af de nødvendige beviser varierer fra sag til sag og afhænger af faktiske omstændigheder.

37 Desuden har den udløbsundersøgelse af endelige antidumpingforanstaltninger, der er fastsat i forordning 2016/1036, til formål at sikre, at opretholdelsen af de pågældende antidumpingforanstaltninger er behørigt begrundet på grundlag af de oplysninger, der er indhentet i forbindelse med deres fornyede undersøgelse, og ikke udelukkende på grundlag af anmodningen om en fornyet undersøgelse. Denne forordnings artikel 11, stk. 2, vil således være sammenhængende og i overensstemmelse med princippet om god forvaltningsskik, hvis spørgsmålet om, hvorvidt beviserne var tilstrækkelige, skal vurderes på tidspunktet for indledningen af denne fornyede undersøgelse, uden at indgivelsen af beviser skal ske inden for en bestemt frist.

38 Kommissionen er af den opfattelse, at Retten med rette fastslog, at formålet med den lovbestemte frist var at vejlede EU-producenterne med hensyn til den dato, hvor en anmodning om fornyet undersøgelse skal indgives med henblik på en velordnet tilrettelæggelse af enten ophøret af de pågældende antidumpingforanstaltninger eller indledningen af en udløbsundersøgelse af disse foranstaltninger, og at underrette de berørte parter herom. Henset til den omstændighed, at denne forordning fastsætter længere frister for, at Kommissionen kan udtale sig om, hvorvidt de beviser, der er indeholdt i en anmodning om fornyet undersøgelse, er tilstrækkelige, end for, at den kan tage stilling til en klage over indledning af en oprindelig undersøgelse, burde Retten imidlertid heraf have udledt, at Kommissionen med henblik på at vurdere, om beviserne er tilstrækkelige, i det mindste bør have de samme beføjelser som dem, den har til at vurdere, om de beviser, der er indeholdt i en sådan klage, er tilstrækkelige.

39 Ifølge Kommissionen kan dette formål, i modsætning til hvad Retten fastslog, ikke være at sikre retssikkerheden for de erhvervsdrivende på EU-markedet, eftersom ingen berørt part får meddelelse om den anmodning om genoptagelse af undersøgelsen, der indgives af EU-producenterne, og heller ikke bliver informeret om den omstændighed, at en sådan anmodning er blevet fremsat, inden Kommissionen offentliggjorde meddelelsen om indledning af udløbsundersøgelsen af de pågældende antidumpingforanstaltninger.

40 »Azot«-selskaberne har heroverfor anført, at Retten med rette fandt, at det følger af ordlyden af og den sammenhæng, hvori artikel 11, stk. 2, andet og fjerde afsnit, i forordning 2016/1036 indgår, at en anmodning om en udløbsundersøgelse af antidumpingforanstaltninger skal indeholde tilstrækkelige beviser senest på datoen for udløbet af den lovbestemte frist til at begrunde indledningen af en sådan fornyet undersøgelse.

41 For det første har disse selskaber i det væsentlige gjort gældende, at Retten fortolkede artikel 11, stk. 2, i forordning 2016/1036 korrekt, henset til dens ordlyd og den sammenhæng, hvori denne bestemmelse indgår. Nærmere bestemt er EU-producenternes ret til at indgive en anmodning om fornyet undersøgelse reguleret af den nævnte bestemmelses fjerde afsnit, hvori der henvises til andet afsnit i denne artikel 11, stk. 2. De pågældende selskaber er af den opfattelse, at en anmodning om fornyet undersøgelse, som skal indgives inden udløbet af den lovbestemte frist, dels skal indeholde tilstrækkelige beviser, dels skal kunne indikere en sandsynlighed for skadevoldende dumping. Denne frist er tilstrækkelig til, at disse producenter kan indsamle de relevante beviser, og til, at Kommissionen kan foretage en tilbundsgående vurdering af disse, samtidig med at det undgås, at antidumpingforanstaltningerne uberettiget opretholdes i en for lang periode. Hvis EU-lovgiver havde ønsket at begrænse de nævnte producenters forpligtelser, ville den ifølge appellanterne have gjort dette udtrykkeligt.

42 For det andet har »Azot«-selskaberne gjort gældende, at selv om artikel 11, stk. 2, andet afsnit, i forordning 2016/1036 ikke præciserer, hvornår EU-producenterne skal fremlægge tilstrækkelige beviser i forbindelse med deres anmodning om fornyet undersøgelse, kan denne bestemmelse ikke læses adskilt fra denne artikel 11, stk. 2, fjerde afsnit, som netop fastsætter en frist herfor.

43 For det tredje har »Azot«-selskaberne gjort gældende, at Rettens fortolkning af artikel 11, stk. 2, i forordning 2016/1036 overholder alle interesserede parters rettigheder og ikke har til følge, at Kommissionens forpligtelser og beføjelser begrænses, idet Kommissionen med forbehold for overholdelsen af procesfristerne har beføjelse til at vurdere, om de beviser, der er indeholdt i en anmodning om fornyet undersøgelse, er tilstrækkelige. I denne forbindelse kan Kommissionen imidlertid ikke påberåbe sig de regler, der regulerer andre former for fornyede undersøgelser eller analyser, eller beføjelser, der giver den mulighed for at handle på eget initiativ, og denne institution skal overholde såvel de relevante processuelle regler som Unionens almindelige principper, således at den ikke bør søge at afhjælpe den utilstrækkelige karakter af de beviser, som EU-producenterne fremlægger i en anmodning om fornyet undersøgelse.

Domstolens bemærkninger

44 Fertilizers Europes første og andet anbringende samt Kommissionens første anbringende er rettet mod den appellerede doms præmis 65-104. I disse præmisser fortolkede Retten artikel 11, stk. 2, i forordning 2016/1036 således, at den ikke gav Kommissionen mulighed for at træffe afgørelse om en anmodning om en udløbsundersøgelse af antidumpingforanstaltninger på grundlag af nye beviser, som EU-producenterne havde fremlagt efter anmodning mindre end tre måneder før udløbet af disse foranstaltninger, med undtagelse af de yderligere oplysninger, som disse producenter havde fremlagt, og som begrænsede sig til at supplere eller underbygge de beviser, der var indeholdt i denne anmodning om fornyet undersøgelse. Som anført i denne doms præmis 20 udledte Retten af denne fortolkning, at Kommissionen burde have tillagt den omstændighed, at den oprindelige anmodning om fornyet undersøgelse blev tilføjet supplerende oplysninger, og at indledningen af den fornyede undersøgelse af de pågældende antidumpingforanstaltninger ikke kunne begrundes på grundlag af den konsoliderede anmodning om fornyet undersøgelse, betydning.

45 Med henblik på at afgøre, om Rettens fortolkning af denne artikel 11, stk. 2, således som appellanterne har gjort gældende, er behæftet med en retlig fejl, skal det bemærkes, at det følger af Domstolens faste praksis, at bestemmelserne i en EU-retsakt skal fortolkes ikke blot under hensyn til deres ordlyd, men også til den sammenhæng, hvori de indgår, og til de mål, der forfølges med den ordning, som de udgør en del af (dom af 28.11.2024, Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics og Jushi Egypt for Fiberglass Industry mod Kommissionen, C-269/23 P og C-272/23 P, EU:C:2024:984, præmis 69 og den deri nævnte retspraksis).

46 Hvad for det første angår ordlyden af de omhandlede bestemmelser skal det bemærkes, at det fremgår af artikel 11, stk. 2, andet afsnit, første punktum, i forordning 2016/1036, at »[e]n undersøgelse genoptages ved foranstaltningernes udløb, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade«.

47 Desuden fastsætter artikel 11, stk. 2, fjerde afsnit, andet punktum, i forordning 2016/1036, at EU-producenter har ret til at indgive en anmodning om, at en undersøgelse genoptages »i henhold til andet afsnit« i denne artikel 11, stk. 2, senest tre måneder før datoen for udløbet af de pågældende antidumpingforanstaltninger.

48 Det følger af en samlet læsning af de bestemmelser, der er nævnt i denne doms præmis 46 og 47, at Kommissionen er forpligtet til at foretage en udløbsundersøgelse af antidumpingforanstaltninger, når en anmodning om fornyet undersøgelse dels indeholder tilstrækkelige beviser for, at de pågældende foranstaltningers bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade i henhold til artikel 11, stk. 2, andet afsnit, første punktum, i forordning 2016/1036, dels indgives senest tre måneder før disse foranstaltninger udløber.

49 Derimod følger der ikke af kombinationen af disse bestemmelser noget krav, der begrænser Kommissionens beføjelser til at foretage en sådan fornyet undersøgelse.

50 En sådan begrænsning kan navnlig ikke udledes direkte af præciseringen i artikel 11, stk. 2, fjerde afsnit, i forordning 2016/1036, hvorefter EU-producenter har ret til at indgive en anmodning om genoptagelse af en undersøgelse »i henhold til andet afsnit«, for så vidt som ordlyden af denne forordnings artikel 11, stk. 2, andet afsnit, begrænser sig til at fastsætte en forpligtelse for Kommissionen til at foretage en fornyet undersøgelse i visse situationer og til at fremlægge eksempler på beviser, der kan være relevante i denne henseende.

51 Som generaladvokaten har anført i punkt 40 i forslaget til afgørelse, kan henvisningen i denne bestemmelse, der er indeholdt i forordningens artikel 11, stk. 2, fjerde afsnit, endvidere ikke, eftersom det kriterium om, at beviserne skal være tilstrækkelige, der er fastsat i den pågældende artikel 11, stk. 2, andet afsnit, alene er bindende for Kommissionen på tidspunktet for vedtagelsen af en afgørelse om en fornyet undersøgelse, forstås således, at den indebærer, at EU-producenterne er forpligtet til at fremlægge sådanne beviser inden for den lovbestemte frist.

52 Det følger heraf, at ordlyden af artikel 11, stk. 2, i forordning 2016/1036, i modsætning til hvad Retten fastslog i den appellerede doms præmis 65-67, ikke kan fortolkes således, at den entydigt viser, at den restriktive fortolkning af Kommissionens beføjelser, som Retten lagde til grund i denne dom, er velbegrundet.

53 Hvad for det andet angår den sammenhæng, hvori artikel 11, stk. 2, andet afsnit, første punktum, og artikel 11, stk. 2, fjerde afsnit, andet punktum, i forordning 2016/1036 indgår, skal der, således som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 44-50 i forslaget til afgørelse, tages hensyn til hele denne artikel 11, stk. 2, og til den pågældende artikels stk. 1.

54 Ifølge artikel 11, stk. 1, i forordning 2016/1036 skal en antidumpingforanstaltning kun forblive i kraft så længe og i det omfang, det er nødvendigt for at modvirke dumping, som forvolder skade. Det følger endvidere af denne artikel 11, stk. 2, tredje afsnit, at konklusionerne af en fornyet undersøgelse, som Kommissionen gennemfører, skal tage hensyn til alle relevante og behørigt dokumenterede beviser, der fremlægges i forbindelse med spørgsmålet om, hvorvidt ophævelsen af de pågældende antidumpingforanstaltninger vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade.

55 Det fremgår af en samlet læsning af disse to bestemmelser, at Kommissionen under den fornyede undersøgelse er forpligtet til at tage hensyn til alle de beviser, der er nævnt i denne doms foregående præmis, uden at den frist, inden for hvilken disse beviser er blevet stillet til dens rådighed, er af afgørende karakter. EU-lovgiver har således fastsat en generel regel, der skal sikre, at resultatet af den fornyede undersøgelse er i overensstemmelse med det princip, der er fastsat i artikel 11, stk. 1, i forordning 2016/1036. Som generaladvokaten har fremhævet i punkt 49 i forslaget til afgørelse, ville rækkevidden af det valg, som denne lovgiver har truffet, imidlertid

blive væsentligt begrænset, hvis det blev lagt til grund, at Kommissionen i en indledende fase af proceduren for fornyet undersøgelse derimod er forpligtet til på grundlag af et rent tidsmæssigt kriterium at se bort fra de beviser, der stilles til rådighed.

56 Det fremgår af denne forordnings artikel 11, stk. 2, første afsnit, andet punktum, at »[e]n undersøgelse genoptages ved foranstaltningernes udløb på Kommissionens initiativ eller på anmodning fremsat af eller på vegne af producenterne i Unionen, og foranstaltningerne forbliver i kraft, indtil resultatet af denne undersøgelse foreligger«. Kommissionen har således beføjelse til at foretage en fornyet undersøgelse af antidumpingforanstaltninger uafhængigt af den omstændighed, at EU-producenterne har indgivet en anmodning om en fornyet undersøgelse, og dette på et hvilket som helst tidspunkt inden udløbet af disse foranstaltninger. Hvis Kommissionen, når den tager stilling til en anmodning om fornyet undersøgelse, anses for bundet af de beviser, der er indeholdt i denne anmodning, og som fremlægges senest tre måneder før udløbet af de nævnte foranstaltninger, kan det følgelig tvinge den til, når den råder over nyere beviser, at afslå den pågældende anmodning, selv om den altid kan beslutte at foretage en fornyet undersøgelse af egen drift. Et sådant resultat kan skade effektiviteten af de procedurer, der gennemføres, uden at resultatet heraf ændres.

57 Hvad for det tredje angår formålet med forordning 2016/1036 bemærkes, at det fremgår af denne forordnings artikel 1, stk. 1, med overskriften »Principper«, at »[e]n antidumpingtold kan opkræves for enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i Unionen forvolder skade«. Kommissionens mulighed for at sikre den fulde gennemførelse af dette formål ville imidlertid blive forringet, hvis denne institution, således som Retten fastslog i den appellerede dom, med henblik på at afgøre, om der skulle foretages en fornyet undersøgelse af antidumpingforanstaltninger, ikke før udløbet af disse foranstaltninger kunne tage hensyn til alle de beviser, der var relevante for spørgsmålet om, hvorvidt ophævelsen af de nævnte foranstaltninger ville medføre fortsat eller fornyet dumping med deraf følgende skade.

58 Det skal endvidere bemærkes, at artikel 11, stk. 2, fjerde afsnit, andet punktum, i forordning 2016/1036, i modsætning til hvad Retten fastslog i den appellerede doms præmis 70, og som Kommissionen har gjort gældende, ikke tilsigter at gøre det muligt for de erhvervsdrivende på markedet rettidigt at opnå viden om, hvorvidt antidumpingforanstaltningerne kan opretholdes. For det første fremsendes en anmodning om fornyet undersøgelse, således som Kommissionen har fremhævet i sit appelskrift, ikke til nogen interesseret part inden offentliggørelsen af meddelelsen om indledning af den fornyede undersøgelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. For det andet har Kommissionen, således som det er fastslået i denne doms præmis 56, beføjelse til at foretage en fornyet undersøgelse af antidumpingforanstaltninger uafhængigt af den omstændighed, at EU-producenterne har indgivet en anmodning om fornyet undersøgelse, og dette på et hvilket som helst tidspunkt inden udløbet af disse foranstaltninger.

59 Det er derimod ubestridt, at Retten med rette i den appellerede doms præmis 70 fastslog, at den lovbestemte frist for indgivelse af en anmodning om genoptagelse af en undersøgelse, der er fastsat i artikel 11, stk. 2, fjerde afsnit, andet punktum, i forordning 2016/1036, bl.a. har til formål at give Kommissionen en rimelig frist til at vurdere de beviser, der er indeholdt i denne anmodning, og at forsikre sig om, at de er tilstrækkelige og relevante, med henblik på at undgå, at en antidumpingforanstaltning uberettiget opretholdes ud over den fastsatte frist.

60 Kommissionens mulighed for, hvis den finder det hensigtsmæssigt, at indhente eller anmode om supplerende beviser mindre end tre måneder inden antidumpingforanstaltningernes udløb kan imidlertid ikke skade gennemførelsen af det formål med artikel 11, stk. 2, fjerde afsnit, andet

punktum, i forordning 2016/1036, der er nævnt i den foregående præmis, eftersom eksistensen af en sådan mulighed ikke indebærer, at den, der har fremsat en anmodning om fornyet undersøgelse, indrømmes ret til på ethvert tidspunkt at supplere sin anmodning efter udløbet af den lovbestemte frist eller til at indgive en sådan anmodning efter udløbet af denne frist. Det fremgår således, at Retten i den appellerede doms præmis 77 med urette fastslog, at Kommissionens fortolkning af denne bestemmelse i den omtvistede forordning ville gøre den nævnte bestemmelse indholdsløs ved at gøre den deri fastsatte retlige forpligtelse uden genstand.

61 Det følger af det ovenstående, uden at det er nødvendigt at tage stilling til de beføjelser, som Kommissionen eventuelt kan udlede af artikel 5 i forordning 2016/1036, at denne forordnings artikel 11, stk. 2, skal fortolkes således, at Kommissionen har beføjelse til at tage hensyn til beviser, som EU-producenterne på Kommissionens anmodning har fremlagt inden for perioden på tre måneder forud for udløbet af antidumpingforanstaltningerne, med henblik på at afgøre, om der skal foretages en fornyet undersøgelse af disse antidumpingforanstaltninger.

62 Retten begik derfor en retlig fejl ved i den appellerede doms præmis 104 at fastslå, at Kommissionen begik en retlig fejl, da den i 20. betragtning til den omtvistede forordning anførte, at det ikke var relevant, at den oprindelige anmodning om fornyet undersøgelse var blevet tilføjet supplerende oplysninger, og at indledningen af den fornyede undersøgelse kunne begrundes på grundlag af den konsoliderede anmodning om fornyet undersøgelse.

63 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det første og det andet anbringende i sag C-554/23 P samt det første anbringende i sag C-568/23 P tages til følge. Da den retlige fejl, som Retten begik ved fortolkningen af artikel 11, stk. 2, i forordning 2016/1036, er tilstrækkelig til at fratage den appellerede doms konklusion dens grundlag, skal denne dom ophæves, uden at det er nødvendigt at undersøge det tredje og det fjerde anbringende i sag C-554/23 P og det andet anbringende i sag C-568/23 P.

Søgsmålet for Retten

64 I overensstemmelse med artikel 61, stk. 1, andet punktum, i statutten for Den Europæiske Unions Domstol kan Domstolen, når den ophæver den af Retten trufne afgørelse, træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse.

65 Dette er ikke tilfældet i den foreliggende sag.

66 Retten undersøgte ikke klagepunktet i forbindelse med det første anbringende om, at Kommissionen i den omtvistede forordning fejlagtigt havde fundet, at den konsoliderede anmodning om en fornyet undersøgelse indeholdt tilstrækkelige beviser for sandsynligheden for fortsat dumping ved de pågældende antidumpingforanstaltningers udløb.

67 Da undersøgelsen af dette klagepunkt indebærer komplekse vurderinger af de faktiske omstændigheder, med hensyn til hvilke Domstolen ikke råder over de nødvendige faktiske oplysninger, er sagen ikke moden til påkendelse, og sagen skal derfor hjemvises til Retten.

Sagsomkostninger

68 Da sagen hjemvises til Retten, skal spørgsmålet om sagsomkostningerne i forbindelse med appelsagen udsættes.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Tredje Afdeling):

1) **Den Europæiske Unions Rets dom af 5. juli 2023, Nevinnomysskiy Azot og NAK »Azot« mod Kommissionen (T-126/21, EU:T:2023:376), ophæves.**

2) **Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.**

3) **Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.**

Underskrifter